

РЕШЕНИЕ

№ 4716

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3530** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Д. Д., чрез адв. К. Г. - САК, срещу Решение № 1389/23.03.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 109-ти състав, постановено по НАХД № 16082/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-4332-012059/18.06.2021 г. издадено от началник група към Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 37, ал. 2 ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Сочи се, че въззивният съд не е установил правилно фактичката обстановка, поради което неправилно е приел, че касаторът е нарушил нормата на чл. 27, ал. 2 от ЗДвП, вместо извършеното такова от велосипедиста. Изтъква се, че задължението на велосипедиста по чл. 80, т. 2 от ЗДвП е да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, като движещия се отпред

автомобил няма как фактически и правно да предотврати ПТП при неспазена дистанция от движещия се отзад участник в пътното движение, какъвто е случаят. Счита, че случаят е маловажен, тъй като липсват каквито и да било последици от ПТП, а и велосипедистът не бил предявил претенции към него. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява. В представени писмени бележки от 16.06.2023 г., излага подробни съображения за основателност на жалбата.

Ответникът – началник сектор в СДВР - отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд, след обсъждане на събраните и приобщени по делото доказателства е приел за установено от фактическа страна, че на 19.05.2021 г., около 17:00 ч., касаторът М. Д. управлявал лек автомобил „Тойота Ц ХР“ с рег. [рег.номер на МПС] „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , по @@4@ [населено място], с посока на движение от [улица]към [улица], като на № 2 при извършване на маневра с цел навлизане в крайпътна територия, не пропуснал приближаващия от дясната му страна велосипедист, в следствие на което е настъпило ПТП. В автомобила на касатора пътувала и съпругата му – св. Д. П..

След посещение на местопроизшествието от екип на ОПП-СДВР полицейски служители направили оглед на мястото, разпитали са двамата водачи, съставили са скица на ПТП и протокол за ПТП № 1790795 от 19.05.2021 г. Въз основа на горните факти на М. Д. е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 393795/19.05.2021 г., а въз основа на акта е издадено и процесното НП.

За да постанови решението си, районният съд е кредитирал приложените по АНО доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК и свидетелските показания на актосъставителя. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице е нарушило посочената в акта разпоредбата от ЗДвП.

Така постановеното решение е правилно, като настоящият касационен състав споделя изложените мотиви от въззивния съд, поради което същите не следва да се преповтарят съгласно чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Неоснователно се явява възражението на касатора, че фактическата обстановка е неизяснена. Решаващият съд е събрал всички необходими за изясняване на делото доказателства и е обсъдил поотделно и в съвкупност показанията на свидетелите, като е кредитирал тези на св. Н. и св. Т. Г., тъй като описанието на механизма на

настъпване на ПТП, което дават съответства на показанията на другия съучастник в ПТП. Правилно съдът не е кредитирал показанията на св. Д. П., тъй като същите са изолирани и не кореспондират с другите доказателства по делото, и са по скоро защитна теза, обслужваща касатора с когото е във фактическо съжителство.

С оглед на изложеното, касационната инстанция не установи наличието на допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения в процеса на попълване на необходимите за изясняване на обективната истина доказателства и оценката на тяхната доказателствена стойност, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното с НП лице, а последното от своя страна - до неправилно приложение на материалния закон.

Законосъобразни са и изводите на въззивния съд, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна състава на нарушението на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП, за което е наложено законоустановеното административно наказание - чл. 179, ал. 2, вр ал.1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП.

Нормата на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че водачът на нерелсово пътно превозно средство, завиващо наляво или надясно за навлизане в крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пътните превозни средства и пешеходците, движещи се по пътя, който той напуска. При преценка на установеното, касационната инстанция намира, че правилно е приложен материалният закон.

Неоснователно се явява възражението на касатора, че велосипедистът не е изпълнил задълженията си като участник в движението по чл. 80, т. 2 ЗДвП да спазва достатъчна дистанция, тъй като видно от механизма на ПТП завивайки на дясно касаторът отнема предимството колоездача, който се е движел в най-дясната част на платното.

От субективна страна деянието е извършено при непредпазливост във формата на небрежност - касаторът не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици - реализирането на ПТП, но е бил длъжен и могъл да предвиди, че следва да пропусна ППС и пешеходците, намиращи се или приближаващи от дясната му страна, преди да завие надясно с цел навлизане в крайпътна територия.

Настоящият съдебен състав намира, че случаят не би могъл да бъде квалифициран като маловажен, тъй като липсват основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Извършеното административно нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид, нито се отличава със значителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Обстоятелството че липсват сериозни последици от ПТП не обосновава обратния извод, поради което настоящият съдебен състав намира за неоснователно направеното оплакване в жалбата за маловажност на случая.

След извършената касационна проверка по чл. 218, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение.

При отсъствието на отменителни основания по чл. 348 НПК касационната жалба следва да се отхвърли като неоснователна, а оспореното с нея решение бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд - София град, XVIII касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1389/23.03.2023 г. по НАХД № 16082/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.